

som Examinatorer eller Censorer — skulle være udelukkede ved en absolut Forfrist, saaledes kan det heller ikke benægtes, at man til Examinatorer eller Censorer vil kunne benytte Mænd, som vel ikke ere Lærere ved Seminarierne, men som nylig ere traadte ud af en saadan Stilling, og som altsaa ere behæstede med den samme Gensidighed, den ærede Rigsdagsmand forudsætter hos Seminarielærerne overhovedet; — men i det foreslaaede Tillæg er der ikke det Allermindste til Hinder for, at Bestyrelsen benytter disse Mænd som Censorer eller Examinatorer ved den omhandlede Examen, altsaa i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand vil forebygge. Jeg troer derfor, at det med et praktisk Blik paa Sagen umuligt kan paastaaes, at det Formaal, man vil opnaae, virkelig naaes ved en saadan Bestemmelse, der overordentlig let kan omgaaes, og som undertiden — det maa man indrømme — vil kunne være til ikke ringe Skade og fremkalde Vanstueligheder med Hensyn til Opnaaelsen netop af det, som man ønsker fremmet. Det forekommer mig saaledes, at der ikke er nogen Dpfærdning til at optage det foreslaaede Tillæg, ligesom det heller ikke kan nægtes, at en saadan Bestemmelse vilde tage sig noget besynderlig ud i Loven. Ved hvad jeg har anført, har jeg imidlertid ikke villet udtale som ønskeligt — navnlig naar den i § 4 omhandlede Examen skal til at træde i Kraft — at benytte Lærerne ved Seminarierne som Examinatorer eller Censorer; men paa den anden Side maa jeg fastholde, at der kan være saadanne enkelte Tilfælde, hvor Lærerne ved Seminarierne netop allerbedst kunne anvendes i saa Henseende. I det Hele tør det vel anses for utvivlsomt, at det Ministerium, som har foreslaaet den i § 4 indeholdte Bestemmelse, vil lade sig det være magtpaaliggende — og man maa forudsætte det Samme om ethvert følgende Ministerium — at søge at bringe det bedst Mulige ud deraf.

Hvad iøvrigt angaaer det Forslag, Udvalget har gjort med Hensyn til § 4, indeholder det en vis Frihed for Ministeriet til ogsaa at kunne lade den foreslaaede Examen afholde udenfor Kjøbenhavn; Betingelserne derfor ville

maa skee vanskeligt nok være tilstede, men det lader sig ikke benægte, at der muligvis kunde vindes Noget ved, at slike Examina en enkelt Gang afholdtes udenfor Kjøbenhavn. Jeg kan derfor ikke finde, at der kan være det Allermindste imod, at Ministeriet faaer Frihed dertil.

Mød Forslaget angaaende en Forandring af Titlen, kan jeg vel ikke have Noget at indvende, uagtet jeg med den ærede Ordfører maa være enig i, at den ei heller ved den foreslaaede Redaction er udtømmende betegnet.

Sammerich: Mit Forslag gaaer ud paa, at Titlen skal indeholde og vise, hvad der ligger i Loven selv; da jeg nu imidlertid efter den ærede Ordførers Udtalelser maa slutte, at Udvalget selv vil til 3die Behandling stille et Endringsforslag til Titlen, hvori der ikke blot bliver taget Hensyn til, hvad jeg har tilfattet, men ogsaa til den nu voterede § 3, saa frafalder jeg mit Forslag.

Da det saaledes frafaldne Forslag ikke optoges, var det bortfaldet.

Scherning: Af hvad den ærede Minister nu sidst har udtalt troer jeg fremgaaer, at det endogsaa kan komme til at ligge nær for ham selv at benytte Lærerne ved Seminarierne til Examinatorer; han har paa ingen Maade bortviist det som Noget, han i det Hele vilde undgaae; han har endogsaa udtrykt sig saaledes, som om han ved mange Leiligheder kunde tænke sig det meget vanskeligt at staae andre Examinatorer. Dersom den foreslaaede Foranstaltning ikke lagde Hindringer veien for at betræde denne Vej, dersom Ministeren ikke syntes, at den var ham besværlig, dersom det, som Foranstaltningen søger at modarbejde, til trods for hvad der saadan tales om, dog ikke var det, som man i Almindelighed vilde gjøre, som man ikke vilde undgaae, naar man kunde, dersom det ikke var en Fornemmelse af, at man hyppigt vilde komme til det, saa vilde man ikke gjøre sig nogen Uleilighed for at blive af med en Tilfætning, der, om den ikke gjør noget væsentligt Gavn, ikke kan gjøre nogen Skade; det er efter min Mening et Slags